

РЕШЕНИЕ

№ 1403

гр. София, 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 83 състав,
в публично заседание на 12.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветелина Георгиева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **12110** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалбата на жалба на Е. Т. Р., ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу мълчалив отказ на Областния управител на област С. - град, постановен по нейно Заявление рег.№ ОА23-19648/06.11.2023г за издаване на удостоверение за наличие или липса на акт за държавна собственост на имот или за отписване на имота от актовете книги за недвижим имот с идентификатор 68134.1114.68, заедно с построената върху него жилищна сграда с идентификатор 68134.1114.68.1. Моли съда да отмени мълчаливия отказ на Областния управител на област С.-град, постановен по искане за Издаване на удостоверение за наличие или липса на акт за държавна собственост на имот или за отписване на имота от актовете книги с рег.№ ОА23-19648/06.11.2023г като материално незаконосъобразен и да го задължи да извърши поисканата със заявлението административна услуга. Претендира разноски.

Ответникът не е взел становище.

Софийска градска прокуратура не е взела становище по жалбата.

Административен съд София-град намира така подадената жалба за процесуално допустима, като подадена в срок, от надлежна страна и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество е основателна поради следното:

Жалбоподателката посочва, че на 06.11.2023г е подала до Областния управител па област С.-град искане за издаване на удостоверение за наличие или липса на акт за

държавна собственост на имот или за отписване на имота от актовете книги с рег.№ ОА23-19648/06.11.2023г, придружено с молба - декларация за извършване на обстоятелствена проверка за недвижим имот с идентификатор 68134.1114.68, заедно с построената върху него жилищна сграда с идентификатор 68134.1114.68.1. Тя била приложила всички необходими документи към исконето си, с което инициирала започването на административното производство за извършване на административна услуга по смисъла на §1, т.2, б.,а" от ДР на Закона за администрацията във връзка с чл. 21, ал. 3 от АПК и §8 от ПЗР на АПК. Към момента на подаване на жалбата административната услуга не била извършена и поради това тя приема, че е налице мълчалив отказ за извършването ѝ, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност – аргументира се с §8 от ПЗР на АПК - правилата за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършване на административни услуги, както и при обжалване на отказите (мълчаливи или изрични) за извършването им, освен ако в специален закон не е предвидено друго, а друго не било предвидено. Продължава, че легалната дефиниция за за индивидуален административен акт на чл.21, ал.3 от АПК обхващала извършването на всички административни услуги, включително и тези по §1 от Закона за администрацията и затова оспорването им по реда на чл. 145 и следващите от АПК било допустимо.

Съдът намира, че с направеното от жалбоподателката искане пред ответника за заверяването на молба-декларация, която тя да използва в охранително производство по чл. 587 от ГПК, се оставя началото на административното производство по искане/предоставяне на административна услуга по смисъла на §1, т. 2 от ДР на Закона за администрацията, което се подчинява на общия рез по издаване и оспорване на индивидуалните административни актове, съгласно §8 от ПЗР на АПК. След като ответният орган е бил сезиран с искане за заверяване на молбата-декларацията то от него се дължи извършването на проверка единствено за обстоятелствата дали имотът е държавна собственост. До тази проверка са ограничени правомощията му, т.е. той действа при условията на обвързана компетентност и поради това не може да установява други обстоятелства, извън това, с което е сезиран, напр. има ли спор за собственост, а също не може да преценява дали да извърши исканото от него удостоверяване. Трайна е съдебната практика, че компетентността да извърши проверката за правото на собственост принадлежи единствено на нотариуса в охранителното производство и е извън компетентността на административния орган да преценява наличието или отсъствието на предпоставките за придобиването на правото на собственост върху имота по обстоятелствена проверка, за който е поискано издаването на удостоверение – в него следва да се отбележат единствено данните за имота; да се отрази съществуването на акт за държавна собственост; евентуално - какви са данните за собствеността върху имота, според регистъра, в който смисъл е и Решение № 4455 от 1.04.2013 г. на ВАС по адм. д. № 8096/2012 г., III о., докладчик съдията Г. Х..

След като ответникът е бил сезиран на 06.11.2023г с искане за извършване на административна услуга, чрез негово волеизявление за издаване на документ от значение за признаване и упражняване на определени права и задължения, той е бил длъжен при спазване 7-дневния срок по чл.57, ал.2 от АПК, изтичащ на 14.11.2023г (работен ден) да се произнесе, след изтичане който и при липсата на произнасяне е налице формиран мълчалив отказ по смисъла на чл.58, ал.1 от АПК. Той може да бъде

обжалван по съдебен ред по реда и в сроковете по чл.149, ал.2 от АПК - в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. Едномесечният срок изтича на 14.12.2023г., а жалбата е подадена до съда на 30.11.2024г, поради което съдът я е намерил за допустима с определението си за насрочване на делото за разглеждане в открито съдебно заседание.

В представената по делото административна преписка е налице извършена от ответника констатация, че относно имота, предмет на заявлението на Р. е вписана сделка – покупко-продажба, във формата на вписан нотариален акт от 27.01.2003г, по силата на която Г. Б. И. и Ц. Л. И. са го продали на фондация НОБУЛ; констатирано е също, че за имота не е съставен акт за държавна собственост по реда на Закона за държавната собственост. За така установеното ответникът с писмо от 14.12.2023г е уведомил Гл.комисар Л. Н. директор на СДВР, като е поискал да бъде извършена проверка и да бъде уведомен за резултатите от нея. В административната преписка липсва уведомяване за резултатите от проверката, но такова не е и необходимо, същото не е предпоставка за произнасяне от ответника и за извършване на поисканата от него административна услуга – действията по сезиране на СДВР са извън обхвата на проверката по конкретното подадено от жалбоподателката заявление и не обуславят произнасянето по същото.

Поради това съдът намира, че следва да отмени обжалвания мълчалив отказ и в съответствие чл.172, ал.2, предл. второ във вр. с чл.173, ал.3 от АПК да върне преписката на административния орган за ново произнасяне по исканата административна услуга. На основание чл. 174, изр. първо от АПК съдът следва да определи на административния орган и срок за произнасяне – 7-дневен срок от влизане в сила на настоящото решение.

С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК жалбоподателката има право на извършените по делото съдебни разноски за ДТ от 10лв, дължими от ответника.

Мотивиран от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на областен управител на Област С.-град по Заявление рег.№ ОА23-19648/06.11.2023г на Е. Т. Р., ЕГН [ЕГН] от [населено място] за издаване на удостоверение за наличие или липса на акт за държавна собственост на имот или за отписване на имота от актовете книги за описания там недвижим имот с идентификатор 68134.1114.68, заедно с построената върху него жилищна сграда с идентификатор 68134.1114.68.1..

ВРЪЩА преписката на областен управител на Област С.-град за ново произнасяне по Заявление рег.№ ОА23-19648/06.11.2023г на Е. Т. Р. в 7-дневен срок от влизане в сила на настоящото съдебно решение и при спазване на дадените му задължителните указания.

ОСЪЖДА Областна администрация С.-град да заплати на Е. Т. Р., ЕГН [ЕГН] от [населено място] сумата от 10лв, представляваща съдебни разноски пред настоящата инстанция.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: